

Труд

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП,
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ
ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 49

22.40
ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.

1967

22

АПРИЛ
СЪБОТА

ЗА РАЗВИТИЕ НА ПРОИЗВОДИТЕЛНИТЕ СИЛИ, ЗА РАЗЦВЕТ НА ОКРЪГА

ВРЕМЕТО РАБОТИ ЗА ЛЕНИНИЗМА

Измина почти едно столетие от деня, когато на брега на руската река Волга, в Симбирск, в семейството Ульянови се роди Владимир Ильич Ленин. През този период човечеството направи голяма крачка в своето прогресивно развитие. Преди 50 години в родната на Ленин залпове на „Аврора“ възвестиха началото на нова ера, ерата на гилбелта на капитализма, на експлоататорските строеве, ерата на тържеството на комунизма. Под ръководството на създадената от Ленин Комунистическа партия, трудолюбивите в Русия първи в историята извършиха пробив в капиталистическата система. При изключително тежки условия руските работници и селяни надвиха разруха и нищетата, устояха на натиска на вътрешната и международна контрареволуция, на вероломното нападение на хитлерова Германия. Светът остана изумен от героизма и мъжеството на светските хора, чието дело имаше подкрепата на трудолюбивите хора от всички страни.

С неовторими гигантски стъпки крачи напред светската страна през последните две десетилетия. Великата Комунистическа партия на Съветския съюз прие програма за изграждане на комунизма, която се осъществява действено. Със своя пример Съветският съюз прокара път на човечеството към комунизма.

Във всяка стъпка на светските хора, на народите от социалистическите страни, живее и побеждава безсмъртното дело на Владимир Ильич Ленин. Това дело — марксизма-ленинизъм — осветява бъдещето на цялото човечество.

ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ ЗА ЛЕНИН

Честните хора от цял свят заслужено отдават почит към вождя и учителя на цялото прогресивно човечество, основоположника на КПСС и съветската държава — Владимир Ильич Ленин. Неговото име е скъпо за всеки българин. Израз на голямо уважение и преданост към живота и делото му бе спонсирания общоградско тържествено събрание в салона на Дома на Народната армия — Велико Търново по случай 97-годишнината от рождението му.

В деловия президиум заеха места другарите — Йордан Костов, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, секретарите на Окръжния комитет на БКП — Димитър Стоянов и Никола Кушев, Димитър Тужаров, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, Петко Кожухаров, председател на Окръжното ръководство на БЗНС, Цено Цонев, председател на Окръжния комитет за българо-съветска дружба и други.

Доклад прочете главният редактор на в. „Борба“ Иван Колев.

С пълно единодушие бяха приети телеграми до ЦК на КПСС и ЦК на БКП.

Накрая смесеният хор при образно читалище „Надежда“ и артисти от Русенската народна опера изнесоха литературно-музикална програма.

В доклада на др. Димитър Тужаров „Проблеми на рационалното използване и развитие на производителните сили във Велико-търновски окръг“, който бе отпечатан в брошура и предвидено разпратен за разглеждане от всички съветници, преди всяко общо, научно-заблочно се прави икономико-географска характеристика на окръга. Заемащ 4.18 на сто от територията на страната, Велико-търновски окръг има промишлено-аграрна структура, като през 1965 година съотношението между общата промишленост и селскостопанската продукция е 62:38. Според мо 1946 г. най-бърз темп на увеличение на населението е отбелязан във Велико Търново, Горна Оряховица, Свищов, Павликени и Елена.

Към първия раздел на доклада: „Развитие на икономиката на Велико-търновски окръг“ представя значителен интерес също така и фомиранието на производствено-териториалните комплекси и микрорайони според производствените цикли и междоотрасловите връзки. А по-нататък се посочват някои характерни моменти от развитието на промишлеността и селското стопанство след народната победа на Девети септември. На мястото на малобройните дребни, склупени фабрики и занаятчийски работилници в годините на народната власт израснаха просторни и модерни заводи и фабрики. Сега в окръга работят 68 промишлени и 42 кооперативни предприятия. С бързи темпове през последните години се развива машиностроенето и металообработването, като само през четвъртата петилетка неговите основни фондове нараснаха около 4.5 пъти.

Важно място в доклада е отделено на развитието на промишлеността и селското стопанство до 1970 година. В сравнение с 1965 година само промишлената продукция ще нарасне на 190.1 на сто. Докато през четвъртата петилетка отчетохме средногодишен прираст на промишлената продукция от 30 493 000 лева, по плана за петата петилетка той възлиза на 56 535 000 лева. Относителният дял на промишлената продукция в общата промишленост и селскостопанска продукция на 51 на сто за 1960 година и 61.8 на сто за 1965 година нараства на 71.7 на сто към 1970 година. Значително се изменя и относителният дял на продукцията на отделните отрасли от общата промишленост и селскостопанска продукция в машиностроенето и металообработването, химическата промишленост и отчасти производството на строителни матери

леността и селското стопанство до 1970 година. В сравнение с 1965 година само промишлената продукция ще нарасне на 190.1 на сто. Докато през четвъртата петилетка отчетохме средногодишен прираст на промишлената продукция от 30 493 000 лева, по плана за петата петилетка той възлиза на 56 535 000 лева. Относителният дял на промишлената продукция в общата промишленост и селскостопанска продукция на 51 на сто за 1960 година и 61.8 на сто за 1965 година нараства на 71.7 на сто към 1970 година. Значително се изменя и относителният дял на продукцията на отделните отрасли от общата промишленост и селскостопанска продукция в машиностроенето и металообработването, химическата промишленост и отчасти производството на строителни матери

предвижда да достигне около 81.6 на сто. В отраслите на народното стопанство работната ръка ще се увеличи с 13.1 на сто, от които в промишлеността от 33 428 ще нараснат на 53 332 души, в строителството от 4434 — на 9122, в селското стопанство от 72 324 ще намалят на 63 572, в транспорта и съобщенията от 9950 ще се увеличат на 12 116 души и т. н.

При сегашното състояние на трудовите ресурси в окръга съотношението между градското и селското население е 36:64, а през 1970 година се предвижда да бъде около 40:60, което ще се осъществи от увеличаване темповете на развитие на промишлеността и от внедряването на по-голяма механизация и специализация в селското стопанство.

блемите за създаване на териториални комплекси в рамките на окръга, възможности за преодоляване на сезонността в някои отрасли.

Накрая в доклада се поставят задачите, които следва да бъдат изпълнени в близките няколко години от народните съвети и стопанските ръководства.

По проблемите за рационално използване и развитие на производителните сили в окръга първ взе думата директорът на ДСП „Булгарлод“ — Свищов Симеон Варамезов. Като даде висока оценка на поставените на обсъждане проблеми, които имат в изпълнение големите задачи, поставени от историческия Девети конгрес на Българската комунистическа партия, определяйки главната икономическа задача за петата петилетка, той се спря на

техните семейства. Ст. Василевски говори и за тенденцията на увеличаване материалните разходи, че ръстът на вложенията не съответства на обема на продукцията. Обоснова необходимостта от научно-техническо нормиране.

Доц. Славчо Славев оцени доклада на председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет като документ с научна стойност и от особено важно значение за развитието на производителните сили в окръга. Взе отношение и по обосноваването на микрорайони, по развитието на някои отрасли, с оглед по-пълното задоволяване нуждите на промишлеността, износа и снабдяването на населението. Изтъкна необходимостта от комплексност в икономическото развитие на окръга.

Думата взе и проф. Матковски от ВФСИ — Свищов. Той направи научна оценка на въпросите в доклада, като изтъкна, че окръгът има да решава много социални и културно-битови задачи. Препоръча да се маневрира с работната сила, да се видят икономическите връзки на окръга и общирно се спря на научния подход в организацията на труда.

Професор Спасов се спря на някои социологични въпроси, за професионалната насоченост, за подобряване обучението и учителските кадри.

Интересни въпроси с оглед развитието на производителните сили, за разцвета на родния край разгледаха в изказванията си първият секретар на Градския комитет на БКП във Велико Търново Димитър Петров, първият секретар на Градския комитет на БКП в Елена Стоян Буюклиев, научният сътрудник в БАН Мария Деведжиев, Марко Генчев, Милчо Бояджиев, Крум Печинков.

В заключителните си бележки председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров изтъкна голямото значение на съсията, като подчерта, че с нея само се поставя на широка основа една голяма задача — бъдещето на родния край, за териториалната комплексност в развитието му.

Сесията прие решения.

СЕСИЯ НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

ли. При относителен дял 5.37 на сто през 1960 г. машиностроенето достига 11.3 на сто през 1965 година, а през 1970 година се предвижда той да е 28.06 на сто.

За да се постигне предвиденото увеличение от растениевъдството и животновъдството до 1970 година, ще се извърши промяна в структурата на посевните площи, разширяване на механизацията и торенето, увеличаване на поливните площи. Едновременно с това последователно ще се осъществява специализация и концентрация на производството, главно в животновъдството.

Във втория раздел на доклада са разработени въпросите за организацията на труда в промишлеността и селското стопанство, състоянието и подготовката на изпълнителските кадри, повишаването на материалната заинтересованост и отговорност според изискванията на новата система на ръководство на народното стопанство. В третия раздел „Териториална обвързка и пропорционалност в развитието на промишлеността и селското стопанство“ са разработени про

Все във връзка с факторите за повишаване жизненото развитие на трудещите се в доклада се разглеждат проблемите за заетост на жените в народното стопанство и по-пълното използване на женската работна сила, преминаване към целогодишна работа в строителството, развитие и организация на транспортните връзки, увеличаване на жилищния фонд. А като отделна точка е дадено образуването на крайградски пръстен за производство на плодове, зеленчуци, мляко и месо за осигуряване храна на населението и суровини за промишлеността.

Заблочно и с всички в доклада са разработени въпросите за организацията на труда в промишлеността и селското стопанство, състоянието и подготовката на изпълнителските кадри, повишаването на материалната заинтересованост и отговорност според изискванията на новата система на ръководство на народното стопанство. В третия раздел „Териториална обвързка и пропорционалност в развитието на промишлеността и селското стопанство“ са разработени про

въпроса за развитието на производителните сили в предприятието. Назрял е въпросът за намаляване сезонната заетост, каза той, като се развят производствата и се подобри механизацията и модернизацията на някои процеси.

Христо Костадинов, председател на ТКЗС — Ресен, говори за успехите, постигнати в стопанството, за недостатъчното в по-ефективното използване на трудовите ресурси, за това, какво повече трябва да се направи за заетостта на работната ръка и млади специалисти на село. Той подчерта усилията на партийното и стопанското ръководство за пълното затваряне кръга на комплексната механизация, за поставяне на организацията на труда на научна основа.

Стефан Василевски, директор на ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец, направи конкретни предложения за намаляване и спиране текучестото в предприятието, което дава сериозно отражение на производителността на труда. Той обоснова необходимостта от подобряване транспортните връзки, в духа на решаване задачата за неоткъсване на работниците от

ОПАСНОСТТА ОТ ЖИТНАТА ДЪРВЕНИЦА

Масовата поява на житната дървеница през 1963 и особено през 1964 г. основа телно я постави като враг номер едно за пшеницата. Пораженията, които тя причини през първите години, разтревожиха цялата наша обществено-благосредствена. Благодарение на взетите енергични мерки, борбата с този вредител се разгърна в мащаб, непознат дотогава в нашата растително-защитна практика, и резултатите не закъсняха. Пораженията бяха сведени до минимум, а числеността на неприятеля разко бе намалена.

През 1965 и 1966 г. размерът на нападенията плочи и средният брой дървеници на квадратен метър прогресивно намаляха. Стихване на силата на нападенията и особено фактът, че без да се прилага второ третиране през 1966 г., повредите по зърното бяха незначителни, може да доведе до неоправдано успокояване със сериозни последствия. Не трябва да се забравя, че пролетта на 1968 г. беше благоприятна за пшеницата и неблагоприятна за развитието на дървеницата. От друга страна, поради това, че не бе приложено второ третиране през миналата година, наличните ларви завършиха развитието си.

Новото поколение дървеници успешно се изхраниха и отлетяха в горите за зимуване в нормално физиологическо състояние. От проверките, които извършихме в горите в района на Павликени

през есента на миналата година и тази пролет, се оказва, че зимният запас от дървеници е над той от предходната година. Като се има предвид това, както и нормалното физиологическо състояние на дървениците и благоприятните климатически условия за тяхното развитие през април, става съвсем ясно, че място за успокоение няма. Ако пролетта е без валежи и топла, опасността още повече нараства. Проверките, които направихме на няколко пшенични посеви в ТКЗС — Ресен и Дъскот, въпреки в началото на миграцията, по казваха, че редица посеви ще се нуждаят от третиране.

Във основа на опита, който вече имаме, наложително е кооперативните стопанства да извършват без отлагане необходимата подготовка за извеждането на борбата с дървеницата. Всички посеви трябва системно и най-внимателно да бъдат обследвани и при даване на сигнал за започване на борбата да се извърши третиране на посевите, които действително се нуждаят от това. Не бива да се ползва опасността, но не бива да се провежда и безогледно химическа борба. Трябва да се третира само действително застрашените посеви, а това предпоставя щателно обследване и преценки на всеки посев поотделно.

Деню АРАБАДЖИЕВ
ст. научен сътрудник от Ком. пшеницата опитна станция в Павликени

Посевът на семенния участък от крмно цвекло от ДЗС край Свищов вече очерта своите редове. След окопването е нужна поливка.

НА СНИМКАТА: Трактористът Симеон Георгиев редовно полива младите растения.

питализма и фашизма.

Наред с политическата активност на дружните сдружения земеделци — кооператори и работници в ДЗС, с още по-голям жар и ентузиазъм се включиха в изпълнение на селскостопанските задачи за осигуряване на повече хляб и фуражно зърно, за полагане на особени грижи в изпълнението на съвместните мероприятия на Окръжния комитет на Партията и Окръжното ръководство на БЗНС за превръщането на животновъдството във високодоходен и рентабилен отрасъл, за изпълнение и произволение на поетите обещания. Творчески труд кипи по родните поля и животновъдните ферми. Бригадата на Петър Пейнов от с. Сашево вече е набрала близо 1000 кг парникови краставици. А от интензивното уговяване на 1100 агнета в овцевъдствата в Иванча, ръководена от Минчо Неделчев, досега е получено 7 тона агнешко месо и 35 000 лева обща продукция в три годишен план 100 000 лева. Много и много са примерите на добри постижения, получени досега от съюзните членове.

Трябва да подчертаем, че те са в резултат на упорития труд на Окръжното, общинските и местните дружбени ръководства, на правилното ръководство и най-близка помощ на Окръжния комитет на Партията, на тясното единие и все повече разширяващата и задълбочаващата се братска съвместна работа между комунисти и сдружени земеделци. Това нерушимо единство ни вдъхновява за влагане на всички сили, цялото си творческо дръзновение за изпълнение на решенията на Деветия партиен конгрес, за ознаменуване

(Продължава на 3 стр.)

ПРЕД XXXI КОНГРЕС НА БЗНС

СДРУЖЕНИТЕ ЗЕМЕДЕЛЦИ -- АКТИВНИ СТРОИТЕЛИ НА СОЦИАЛИЗМА

Само два дни ни делат от откриването на едно от важните събития в живота на нашата организация — Тридесет и първия конгрес на Българския земеделски народен съюз.

Проникнати от високото съзнание за неговото значение, изпълнени с вяра и ентузиазъм, сдружените земеделци от окръга, отзовавайки се на призива, отправен в резолюцията на Върховния съюзен съвет от 15 декември м. г., в единодушна подкрепа на решенията на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия, подобриха още повече своята организационна политико-просветна и стопанска дейност. Засили се тяхната активност в изпълнение на мероприятията на Окръжното ръководство на БЗНС във връзка с подготовката на конгреса, тяхната инициативност и творческо участие във всички области на икономическия и обществено-политическия живот в нашия окръг.

Времето пред XXXI конгрес на БЗНС се превърна в дни на упорит и самоотвержен труд. В сдружените клубове се поставиха подготвяща предконгресна украса, табла на видни съюзни дейци, на стари единоклонтости, на загиналите в борбата против фашизма и други на гледни материали.

В предконгресната подготовка и в навечерието на конгреса се разгърнаха много и най-разнообразни инициативи. Осъществяват се редица мероприятия от комунален и обществен характер — организираха се трудови дни за благоустрояването, хигиенизирането и разкрасяването на населените места, за залесяването и увеличаването на горските насаждения, за изпълнение на стопанските задачи в ТКЗС и ДЗС,

Петко КОЖУХАРОВ — председател на Окръжното ръководство на БЗНС — Велико Търново

Досега са направени 150 трудови дни, в които са вземали участие над 3000 съюзни членове. Похвални са делата на сдружените земеделци от Полско-търновската община. Най-голяма активност прояви дружбеното ръководство в с. Раданово, с председател Илия Стефанов, което проведе съвместен трудов ден с членовете на местната партийна организация по почистване на стопанския двор и събиране на всички отпадъци за приготвяне на общорски тор и други два самостоятелни трудови дни по мелiorативните обекти. Такава дейност имат и сдружените земеделци от Кучина, Каранци, Горна Липница, Каранци, Стамболово и други.

По благоустрояването, хигиенизирането на селата, градовете и кварталите добра помощ оказаха съюзните членове от Климентово, Майско, Водолей, Беброво, Константин, Делянците, гара Горна Оряховица.

В изпълнение на стопанските задачи в ТКЗС и по залесяването се проявиха дружбените членове в селата Балканци, Сушица, Джулюница, Суходол, Полски Сеновец и редица други населени места.

В чест на конгреса в не малко селски и в почти всички градски организации се организираха другарски срещи на сдружените земеделци с партийни и стопански ръководители — Г. Сряховица, Свищов, Полски Тръмбеш и Велико Търново. На други места се състояха срещи между комунисти и сдружени земеделци, където стари дейци на БКП и БЗНС разказваха спомени за съвместните борби против ка-

ЛЕНИН — НАИ-ЧОВЕЧНИЯТ ЧОВЕК ...

СРЕЩИТЕ МИ С ИЛИЧ

Участие във Великата октомврийска социалистическа революция са взели и много българи от Великотърновски окръг. Един от тях е летецът Сотир Петров Черкезов. Той е роден в град Свищов. На няколко пъти се е установявал да живее във Велико Търново.

Поместваме откъс от неговите спомени, записани от дъщеря му **Маргарита САНОВА**.

ПРИ ВЛАДИМИР ИЛИЧ

Денят, в който аз заедно с началник щаба Овсенко трябваше да бъдем пред Владимир Илич Ленин, беше вторият след ден в моя живот. Ленин се интересуваше много от въпросите на авиацията. Той смяташе, че авиацията — както сам казваше, е омото на армията. В заключение на доклада, който аз изнесох пред него, доложих, че не отлетели, повредени от белогвардейците самолети могат трудно да се поправят, че им липсват много части, но 3-4 ще могат да влязат в действие.

— На първо време ще ни са достатъчни — каза той и продължи. — Какво ще кажете, ако им се възложат задачи за поддържане връзка и особено за разпространение на декрети и революционни пропагандни материали.

Отговорих му, че това е много уместно.

След приключване на доклада, Ленин ни даде още някои указания. Аз обещах пред него да служа вярно, честно и всеотдайно на Партията и делото на революцията, Ленин стисна ръката ми и усмихнато каза на началник-щаба:

— Молодец-болгар! С такива патриоти ще голям враг, ще победим! Непременно, навсякъде ще победим!

Тази моя възбуждаваща среща с великия Ленин в Смолни ми вълнуваше вярно в живота, когато по-късно се изпречиха непреодолими трудности пред мене.

Макар да бях назначен за пилот-авиатор към щаба, понеже нямаше работа в авиацията, а и всеки боец беше ценен, аз, заедно с четирима други другари, изпълнявах куриерска служба: ходехме из различни градове, носехме революционни материали по казарми, по заводи, на предната линия на фронта.

Много често ставах и дежурен в Смолни. Тогава ми се отдаваше случай да отида до Калинин,

Свердлов, Дзержински. Киров или Вл. Ил. Ленин. При тези кратки срещи имах възможност да разговарям с тези хора по най-обикновени въпроси. Те бяха другарски загрижени и обикновени в отношенията си с хората. Никога не мога да забравя приветливата усмивка на Ленин. При всяка среща Владимир Илич не пропускаше възможността да ме разпита за живота и трудностите, които срещаш при изпълнението на възложените ми задачи. И всякога любезен, всякога мил, не принуден, сърдечен. Неговите отношения бяха такива към всички хора, с които срещаш, които позволяваше да го наблюдавам. Той правеше поразително впечатление не само с ума си, но и с откровеността си. На посетителите открито казваше къде са прави и къде грешат. Когато някой упорствуваше, той ползуваше цял куп доводи, за да го убеди в правилността на становището си.

През март 1918 година правилството се премести от Петербург в Москва. Аз бях прехвърлен на работа към комисариата по просветата и пренасях с вагон литература по фронтовете към Воронеж, към Рига, към Черновоз — там, където се беше Червената армия.

След една среща със секретаря на III Интернационал и комисаря Кръстю Раковски, който по народност беше българин, отидохме при Вл. Ил. Ленин.

— Знаете ли какво става във вашата родина? — ме попита Ленин, когато ние тримата влязохме в кабинета му.

— Зная толкова, колкото и всички останали.

— Ала не може ли да се узнае нещо повече от други българи? — И те нищо не знаят — казвам. — Може по-нататък да се узнае.

Тогава се намеси Александар Колонтай:

— Вие вчера казахте, че сте съгласен, затова ни вика Владимир Илич.

ми Илич, да уточним някои неща по Вашето замисляване.

Повторих думите си, че съм съгласен. След указанията, които получих лично от Ленин, с писмо до ЦК на БРСДП (т. с.) и няколко свитъка вестник „Правда“ и „Красное знамя“, аз потеглих за моето Отечество.

Трудностите, които се изпречи на пътя ми, едва не станаха причина да загина. Но въпреки всичко аз се озовах на местопредназначението.

ПОРЪЧЕНИЕТО НА БЛАГОВ

Пристигнах в София. На 22. XII. 1918 година се явих в клуб на Партията. Предадох писмото и вестниците на Димитър Благоев. Той учудено ме гледаше. Една благодарствена целува стопли левата ми буза. Дълго говорихме. Дъщеря му Стела ни почерпи с кафе. Накрая Благоев каза:

— Виждам, че много си уморен. Върви в хотела да си поспиш, а след обяд в 3 часа ела. Ще те чакам! Аз ще покаям своите помощници и ще уредим въпроса за твоето връщане с отговор в Русия.

Точно в 3 часа аз почуках отово на вратата на редакцията на „Работнически вестник“. Отвори ми Стела. Дядото не беше сам. При него имаше още четирима души. Те бяха предизвестие за моето идване. Стела ги повикала и каза, че от Москва е дошъл специален куриер, изпратен лично от Ленин, който се интересува какво става в България. До три часа те прочели вестниците, писмото и декретите.

Шом влязох, Дядото стана и каза:

— Първата лястовица, която прелетя от север. Я се запознайте.

Така се запознах с Георги Димитров, Васил Коларов, Христо Кабакчиев и Тодор Луканов. Димитър Благоев беше весел. Усмиваше се предразполагащо и подканяше:

— Разправя сега на моите другари това, което ми разправи сутринта — за революцията, за твоето участие в нея, за работата ти в Смолни, за интереса на Владимир Илич към нашата България, за работите в Русия.

Българинът Сотир Черкезов при Ленин (седналият до Владимир Илич).

Беседвахме много време. Започна да се стъмнява. Най-после Дядото каза:

— Слушай другарю, кога сме тук да замине, да се върнеш отново в Русия?

— Аз мога да се върна още тази вечер. Нищо не ме задържа тук. Моята цел беше да донеса каквото трябва, да се срещна с вас.

— Добре! — каза той и накара Димитров и Луканов да приготвят каквото е необходимо. След двайсет минути Георги Димитров ми донесе писмо до ЦК на Българската партия и друго до Димитър Кондов от град Варна за съдействие. Стела ми подаде 25 броя „Работнически вестник“. С паракход нелегално заминах отново на път, с отговор от партийните ръководители в моята Родина.

Владимир Илич се интересуваше от всичко с най-големи подробности. Разказах му за интереса на българските партийни ръководители Димитър Благоев, Васил Коларов, Тодор Луканов, Христо Кабакчиев и младия Георги Димитров към революцията, към положението на младата съветска държава.

Владимир Илич се интересуваше от всичко с най-големи подробности. Разказах му за интереса на българските партийни ръководители Димитър Благоев, Васил Коларов, Тодор Луканов, Христо Кабакчиев и младия Георги Димитров към революцията, към положението на младата съветска държава.

Владимир Илич се интересуваше от всичко с най-големи подробности. Разказах му за интереса на българските партийни ръководители Димитър Благоев, Васил Коларов, Тодор Луканов, Христо Кабакчиев и младия Георги Димитров към революцията, към положението на младата съветска държава.

Владимир Илич се интересуваше от всичко с най-големи подробности. Разказах му за интереса на българските партийни ръководители Димитър Благоев, Васил Коларов, Тодор Луканов, Христо Кабакчиев и младия Георги Димитров към революцията, към положението на младата съветска държава.

Владимир Илич се интересуваше от всичко с най-големи подробности. Разказах му за интереса на българските партийни ръководители Димитър Благоев, Васил Коларов, Тодор Луканов, Христо Кабакчиев и младия Георги Димитров към революцията, към положението на младата съветска държава.

ОТНОВО В МОСКВА

Вестта, че съм се завърнал от България, обходи бързо всички. Най-напред при мен дойде секретарят на Третия Интернационал Ал. Колонтай.

— Вие сте пристигнали вече, скъпи Сотир Петрович — се обърна той към мен, дружески разтърси десницата ми и ме прегърна.

Владимир Илич се интересуваше от всичко с най-големи подробности. Разказах му за интереса на българските партийни ръководители Димитър Благоев, Васил Коларов, Тодор Луканов, Христо Кабакчиев и младия Георги Димитров към революцията, към положението на младата съветска държава.

НАИ-ГЛАВНОТО

След покушението върху Ленин починаха да го пазят. Но понякога нему се искаше да се разходи из града сам, без свидетели. И тогава той съумяваше да избяга от охраната.

През зимата на 1919 годи на той пристигна една вечер с автомобил в Соколинки. Там, в горското училище, живееше по това време Надежда Константиновна.

Владимир Илич каза на шофьора да дойде да го вземе ме сутринта. Колата замина обратно.

Улиците бяха пуснати и през нощта сиви от дълбокия сняг. Фенерите се чернееха, не бяха запалени.

Светлина се виждаше само в аптеката. До прозореца й Ленин срещна един ми нувач. Това беше работник от военния завод. Той беше работил през вечерната смяна и сега се връщаше изморен у дома си.

Случи се така, че той се изравни с Владимир Илич до самата аптека. Светлината от прозореца падна върху двамата и работникът позна Ленин.

Той се спря. Наскоро враговете стреляха върху Ленин. А сега той върви сам по безлюдната улица без всякаква охрана.

Работникът не разсъждава дълго и тръгна назад Ленин, само че от другата страна на улицата, за да не забележи Владимир Илич.

Така те преминаха целия град. Ленин напред, а работникът, пазики го, на два десет крачки от него.

Ето най-после и Червения площад. Кремъл... Ленин, изглежда, беше изморен от дълготното холене: той извади от джоба си кърпичката, сваля шапката с наушници и изтри челото си.

Когато вдвигаше кърпата, от джоба му изпадна листче хартия, сигурно някаква записка.

Владимир Илич не забеляза това и тръгна по-нататък.

Работникът вдигна записката и настани Ленин.

— Изпуснахте я, Владимир Илич!

И той подаде загубеното листче на Ленин.

Ленин взе записката и каза:

— Благодаря! Работникът не си отива. Той, изглежда, искаше да каже още нещо, но така се вълнуваше, че не можеше да промълви ни дума.

Тогава Ленин взе ръката на работника, стисна я здраво и каза още един път:

— Благодаря, другарю!

Работникът забрави своята умора и не усети как тръгна за дома си. Поиска му се да разкаже на другарите си, че е срещнал Ленин, пазил го е, придружавал го е през цялата Москва.

На следния ден след работа той събра другарите си и започна да разказва.

— Ленин имаше шапка с наушници — говореше той. — На, точно като моята. Само че моята е по-сива, а Владимир Иличевата — черна.

После погледна ръката си:

— Владимир Илич ми подаде ръка: „Благодаря, другарю!“ Да, забравих: палтото му, как да кажа, беше дълго, черно.

Старият плосер със строги лице и сиви мустаци го прекъсна:

— Разкажи за най-важното! А то все: шапка с наушници, палто... яка, шал...

— За най-главното? Правилно. Ей сега.

Разказвачът помълча, помисли и отново заговори:

— Ти как смяташ: той ми каза благодаря — за какво? Затова, че му подадох записката? Та тя по-скоро не ми беше нужна. Ленин няма да вземе да губи деловите си книги, бди спокоен, друже! Значи думата ми не е за записката... Значи ли той, че аз съм се заел да го пазя през нощта? И на това не мога да отговоря.

Лицето на работника трепна, той махна с ръка:

— Извинете, другари. Не умея да разкажа за най-главното. Намам такива думи.

Но другарите разбраха: този работник обичаше Ленин повече от живота си.

Това именно беше най-главното.

В. И. Ленин на Червения площад — 7 ноември 1919 г.

ЛЕНИН И МУЗИКАТА

Един от най-популярните портрети на Ленин изобразява великия вожд на пролетариата седнал на скромно кресло, подпрял глава с ръка и съсредоточено заслушан. По лицето му се различа мека светлина. Художникът Н. Жуков е наречъл картината си „Апсисоната“. Той е поискал да хване она миг, когато Ленин слуша гениалната соната на Бетовен. Ленин е развълнуван. Той бърза да сподели с М. Горки: „Не познавам нищо по-хубаво от „Апсисоната“, готов съм да я слушам всеки ден. Изумителна, нечовешка музика!“

Музиката навлиза в живота на Ленин още от най-ранното му детство. Край семейния роял, на който свири майката, а след това и сестрата, се уредят домашни музикални вечери.

Като ученик в гимназията на едно със забранена литература той се запознава и с руските революционни песни. През 1897 г. Ленин е заточен за три години в Сибир. Една от най-любимите му песни тук е била „Варшавянка“. Той обичал нейното бодро и призивно звучене. Тази

мелодия го придружавала и в нелегалност, и в емиграция. Тя го е посрещнала и при връщането му в Русия през април 1917 година. На заточение Ленин и другарите му пеели още „Бесейте, тиранни“, „Червеното знаме“, сибирската песен „Славное море, священный Байкал“ и песента за Степан Разин „Есть на Волге утес“.

С възторг Ленин посрещна в Шушенское новата пламенна, мъжествена революционна песен „Смело, товарищи, в ногу“. За пръв път тази песен е била отпечатана в сборника „Песни за революцията“, издаден от Ленино

вата „Искра“.

От чуждестранните революционни песни Ленин е обичал най-много „Интернационала“. На явното на този протестен химн Евгений Потие той посвещава специална статия, печатана във вестник „Правда“ през 1913 година. Оценявайки ролята на музиката в борбата за освобождение на работническата класа през същата година Ленин пише и статията „Разрушаване на работническите хорове в Германия“.

Ленин е обичал да слуша произведенията на руските композитори Чайковски, Даргомыжски, Римски Корсаков, Рубинщайн, а също така и творбите на Бетовен, Шуберт, Шопен, Григ, Бизе.

Като ръководител на първата социалистическа държава той полага огромни грижи за развитието на „истинското изкуство“ — на онова изкуство, „което е изразено толкова ясно, че е по-приятно на всички. То има за своя тема нещо значително и важно за трудещата се маса на народа, а не за бездното малцинство“. В работническите клубове, в казармите и училищата се четат лекции за Глинка и Чайковски, за Моцарт и Бетовен. В най-големите зали се устройват митинг-концерти с участието на добрите артисти — Шалипин, Нежданова, Собинов. Зимният дворец — резиденцията на руските императори — е превърнат в огромна концертна зала. Салоните на бившите императорски театри се пълнят с работници, войници и матроси.

За грижите, които великият

вожд на пролетариата е полагал за развитие на музикалната култура, са показателни и следните факти: през октомври 1918 г., приемайки делегацията на Първия конгрес на Комсомола, Ленин запита комсомолците: „Имате ли инструменти за самодейните оркестри? Как се веселят младежите? Кои са любимите им песни?“ По същото време, въпреки огромните икономически затруднения, Ленин не позволява да се закрие, макар и временно, Болшой театър. Негова заслуга е и създаването на руския народен хор „Пятници“.

Днес съвременното музикално изкуство — творческо и изпълнителско, вярно на заветите на Ленин — изкуството да принася лежи на народа, да бъде разбирателно и обичано от трудещите се — е неизменен спътник на социалистическото строителство. То обогатява непрекъснато световната съкровищница на културата. Няма съмнение, че съвременните музикални творци ще отбележат с нови шедьоври петдесетгодишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Г. ГЕОРГИЕВ

В КАБИНЕТА НА ЛЕНИН

1. Тук всяка вещь е откровение, седи тъй, както е било, бюрото с папката на Ленин и с просто дървено кресло...

Сурово томовете спорят — откриват правдата в дубой. Окото на един прозорец обгръща земното кълбо.

Почивка мисълта не знае — зове, светва, води тя; беседува в мъничката стая с мужици прости мъдростта...

Тук всяка вещь е откровение — седи, надмогнала смъртта — Ленин гледа с гения на Ленин от всяко кътче скромността.

2. Години вече как не разговаря, прилепнал е на гладката дъска — един подвързан речник, мил подарък от родния, от нашия Це Ка

Но някога с любов го е разтварял замислен сам пред картата Илич. И виждал как в браздите ти, Българийо, плодът на наша свобода кълми.

Николай БОДЖИЕВ

ЛЕТЕЦЪТ

В началото на революцията в Наркомпроса идваше много народ. Понякога хората идваха просто да се посветват за своите работи: смятаха, че шом това е народен комисариат на просвещението, значи там просвещават народа, та всичко неясно да стане ясно.

И то, веднъж пристигна тук един червеноармеец. Висок такъв, плещест, весел. Живял някъде край Волга. Там имало аеродром. На този аеродром червеноармеецът се учел да лети. Но смяташе, че учението не върви така, както трябва. И ето, за това той искаше да разкаже.

В Наркомпроса той потърси Надежда Константиновна. Искаше му се, разбира се, да разкаже за своята работа на самия Владимир Илич. Но не, случаят беше все пак дребен. Нима може за това да се отнема времето на Ленин. Пък и смело не би се намерила у червеноармееца. А Надежда Константиновна той също не намери: този ден се откривало ново горско училище за московските деца и тя отишла там.

Затова пък червеноармеецът попадна при нейната помощница, Помощницата се наричаша Зинаида Павловна. Тя беше стара болшевичка. С Ленин тя се беше срещала още преди революцията.

Червеноармеецът започна и й разказа за себе си, за своята работа. Обучават ги на летене бивши царски офицери — своите летици са малко и те са на фронта. А на старите офицери не може всичко да се върва.

— За смях — оплакваше се веселият червеноармеец — пази ден и нощ самолетите. Пазим ги от своите учители! Боим се да не би да отлетят при врага. А ученият върви лошо...

Зинаида Павловна поговори с червеноармееца, разпита го за всичко. После реши:

— Знаете ли шо, другарю? По тази работа вие трябва да отидете във военния комисариат.

Да, червеноармеецът и сам така мислеше, а в Наркомпроса наминал просто да се посветва. Той си отиде.

Същия ден вечерта Зинаида Павловна се срещна с Владимир Илич и му разказа за срещата си с червеноармееца. Зинаида знаеше: Ленин обичаше да послуша какво разказват работниците, селяните, бойците от Червената армия. Това го интересуваше всякога и той намираше време, колкото и да беше зает.

И този път Ленин се заинтересува веднага:

— Червеноармеец от Волга? Но откъде именно? Да, шом там има аеродром, лесно е да се досетят... От Саратов? Не знаете? А как се нарича? Презимето?

— Не попитях — отговори Зинаида Павловна.

— А може той да напише за този аеродром? Защо именно не трябва да се върва на тези офицери? Може ли той да се подпие под своите познания?

— Не зная.

— А къде се е спрел в Москва? Адреса му?

Зинаида Павловна не знаеше и това.

— А в кой военен комисариат го посъветвахте да отиде? В губерния? Или в републиканския? Или може би е решил да отиде по-близо — в районния?

Владимир Илич задаваше все нови и нови въпроси. Накрай приближи до телефона и почна да звъни. Той звъня и в републиканския и в губернияския комисариат по военните работи, и на другата Дзержински, и на коменданта на град Москва. И всеки път питаше: не е ли минавал днес червеноармеец по работа за военен аеродром? Как да се намери?

Шом звънеше Ленин червеноармееца, разбира се, намерява. Узнаха и къде се е спрел в Москва, и как се нарича, и заповедта на офицерите. Работата почна да се разяснява.

По разпореждане на Ленин всички хора от аеродрома бяха проверени. За началник беше назначен болшевик, военен, а червеноармеецът, който по собствено желание пази ден и нощ светските самолети, починаха да се обучават успешно да летят. Наистина само летите тогава бяха стари останали още от царската армия. Наричаха ги на шета „детски жерки“. Това беше, започна крилата им бяха като че ли на два етаж. Но нищо и с тези етажерки нашите летици бяха врага.

Младите бойци се учеха на тях да управляват самолетите. Ставаха добри летици.

А всеки добър летец знае правилото: започната работа да се доведе докрай.

А това е ленинският принцип.

Г. ГЕОРГИЕВ

ПРЕД XXXI КОНГРЕС НА БЗНС

СДРУЖЕНИТЕ ЗЕМЕДЕЛЦИ — АКТИВНИ СТРОИТЕЛИ НА СОЦИАЛИЗМА

(Продължение от 1 стр.)

с нови трудови победи в социалистическото строителство 50-годишнината на Великия октомври.

Единни и сплотени около съюзното ръководство, около политиката на Партията за изграждането на социализма, за вечна дружба с братския Съветски съюз, за мир в целия

Вести от дружбите

Дните пред XXXI конгрес на БЗНС се превръщат в малки празненства на сдружените земеделци от Велико-търновски окръг. Остатъкът от селския мероприятия от комунален и обществен характер. Ето какво ни пишат председателите и секретарите на дружбите от селищата на окръга.

В с. Делянците 31 дружбени членове организирано участваха в изграждането на парка за отход на трупите се в селото. Извършена е работа за 240 лева.

Д. Ганчев
от с. Климентово организира ден за благоустрояване на селото — каменна настилка и опетчаване на улици на 1300 кв. метра. Участващите 52 съюзни членове извършиха работа за над 110 лева.

Ил. Ламбев
По мелiorативните обекти и благоустрояването на с. Кираници, както и в общия трудов ден участваха 32 сдружени земеделци.

Хр. Илчев
Земеделската дружба в с. Куцина в продължение на два дни почисти 3 км напоителни канали в блоковете на тракторно-полеводния бригадир Илия Станчев.

Ст. Кумбев
От териториалната партийна организация и районната земеделска дружба на гара Горна Орховица бе организиран трудов ден за благоустрояването и хигиенизирането на района на гарата.

И. Енев
22 сдружени земеделци от с. Балканци работиха по почистването на блоковете в бригадата на сдружения земе-

свят, заедно с братята комунисти, сдружените земеделци стоят в първите редици на социалистическото изграждане на Велико-търновски окръг.

Те посрещат Тридесет и първия конгрес на БЗНС с достойни трудови дела и с още по-голяма вяра в светлите перспективи за щастливо бъдеще на Родина и благоденствието на нашия народ.

делец Тодор Тодоров и подготвиха 22 куб. м дърва за горене. Проявиха се Иван Чолаков, Тодор Иванов и други.

К. Писарев
Между градското ръководство на БЗНС в гр. Горна Орховица и активна на градската организация се състоя друга среща. Скъпа гостенка беше бившата партизанка Русана Палаузова (Милка).

Ив. Янакиев
Гости на дружеската среща между стари дейци на БКП и БЗНС от с. Хаджибистрово бяха членът на ЦК на БКП и завеждащ отдел „Планово-финансов“ на Централния комитет Сава Дълбоков и председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужарев.

Д. Илчев
Местната земеделска дружба в с. Константин почисти стопанския двор и обори-те на ДЗС. Най-много се отличиха старият сдружен земеделец и делегат на XXXI конгрес — Никола Доброславов.

Др. Джамбазов
Ръководството на местната земеделска дружба в с. Горна Липница организира трудов ден, в който взеха участие 50 сдружени земеделци. Те почистиха 5000 м напоителни канали на обща стойност 120 лева.

Ст. Монеv
32 сдружени земеделци в с. Джуделица помогнаха на ТКЗС, като подготвиха 33 000 броя кочета, необходими за ранните домати. Отличиха се Кръсто Митев и Еню Христов. Извършената работа е оценена за 83 лева.

К. Илчинов

В ПОЛСКО-СЕНОВСКАТА ОБЩИНА

След XXX конгрес на БЗНС сдружените земеделци повишиха социалистическата си съзнателност, обогатиха знанията си и още по-активно се включваха в обществено-политическия, стопанския и културен живот на общината. Станаха пламенни пропагандатори за изпълнение на историческите решения на Деветия партиен конгрес за претворяване в дело задачите на народното стопанския план за 1967 година.

Значително се подобри организационното състояние на дружбите, повишиха се изискванията към политическата просвета, която допринася за включването с ентузиазъм на сдружените земеделци в изпълнението на Пловдивския призив за получаване на повече, по-евтина и качествена селскостопанска продукция. Сдружените земеделци — бригадир, звено водни механизатори и животновъди — през изминалата година дадоха надпланова продукция за 287 345 лева. Получихме и повече селскостопанска продукция — 679 тона пшеница, 466 тона царевица, 102 тона домати и др. Похвална е дейността на тракторно-полеводния бригадир, сдружен земеделец, Илия Илчев Станчев от село Куцина, който получи надпланова продукция за 208 101 лева. От 520 декара поливна царевица по 365 кг зърно от декара, а от цялата площ средно по 682 кг от декара. Тези му успехи го наредиха на първо място в кооперативното стопанство. Бригадирът Петър Пейнов Вачев от село Сашево даде надпланова продукция за 40 000 лева. От 90 декара ранни домати бригадата му получи по 5760 кг средно от декара. Звеноводката Мария Лазарова Шишманова от с. Полски Сеновец получи по 2100 кг арпаджик от декара и др.

Тези успехи се дължат на добрата организация, създадена в производствените единици, на близката помощ на Общинското и местните дружбени ръководства, на повише-

ОБЕЩАВАЩО НАЧАЛО

В трудовия лагер с командир майор Ходжев е тихо. На трудовослужещите, които работят по изграждането на За вода за радиоприемници и телевизори, са дошли желани гости — председателят на Градския общински народен съвет — Велико Търново Недялков Калпакиев, директорът на За вода за радиоприемници Русак Цонев, секретарката на Градския комитет на Комсомола Радка Цонева и други.

Командирът на поделението отчете резултатите от съвещанието през първото тримесечие на 1967 година. Той подметна, че усилията на целия личен състав са били насочени по организиране работата на обектите и изпълнението на плана по всички показатели за създаване образцов бит, подобряване на воинската и трудова дисциплина, както и идейно-възпитателната работа сред целия личен състав.

Общинското и местните ръководства на дружбите широко използваха прогресивните форми и внедряване на новостите и челия опит в своята работа. От редицата на сдружените земеделци бяха удостоени с високото звание „Звено за комунисти“ седем звеноводки и участници и 65 сдружени земеделци. Петър Пейнов Вачев — зеленчуков бригадир, постигна значителни успехи във внедряването на механизацията в зеленчуковото производство. Той внедри пръскането, опокването на домати и пипера с машини. В резултат на приложението на механизацията един декара се опокава с машина за 0,26 лева, а ръчно се запла по 2,40 лева на декара. Пръскането на 150 литра разтвор ръчно се плаща 2,40 лева, а машинно — 0,28 лева и др.

Сдружените земеделци от община Полски Сеновец обещаха да произведат надпланова продукция за 98 453 лева.

Общинското ръководство на БЗНС съвместно с Общинския комитет на БКП и управителния съвет на ТКЗС приехме съвместни мероприятия, осигуряващи изпълнението на плана и обещаанията.

Ръководствата на дружбите в най-близко единство с партийните бюра осъществяват много и разнообразни трудови, обществени и други инициативи, които посвещават на конгреса.

Максим ЙОРДАНОВ
председател на общинското ръководство на БЗНС в с. Полски Сеновец

ОБЕЩАВАЩО НАЧАЛО

В трудовия лагер с командир майор Ходжев е тихо. На трудовослужещите, които работят по изграждането на За вода за радиоприемници и телевизори, са дошли желани гости — председателят на Градския общински народен съвет — Велико Търново Недялков Калпакиев, директорът на За вода за радиоприемници Русак Цонев, секретарката на Градския комитет на Комсомола Радка Цонева и други.

Командирът на поделението отчете резултатите от съвещанието през първото тримесечие на 1967 година. Той подметна, че усилията на целия личен състав са били насочени по организиране работата на обектите и изпълнението на плана по всички показатели за създаване образцов бит, подобряване на воинската и трудова дисциплина, както и идейно-възпитателната работа сред целия личен състав.

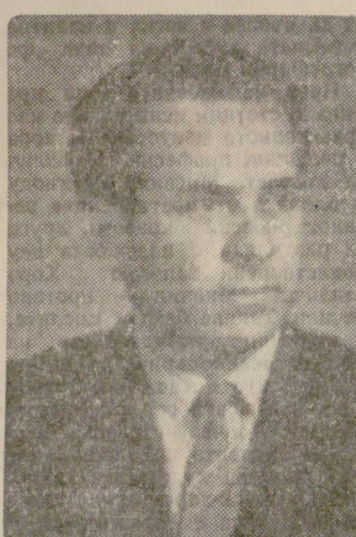
В резултат на правилната организация и поетите обещаия в чест на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на Комсомола планът за първото тримесечие общо за поделението е изпълнен 112 на сто. Най-добри успехи между звеноводите постигна втори звеноводчик командир младши лейтенант Недялков. От името на Градския комитет на ДКМС др. Цонева приветства младите трудовослужещи и връчи почетното знаме на Градския комитет на ДКМС при завода-комсомолската организация при поделението.

С голям интерес беше изслушан и приет договор за шефство между Заводския комитет на ДКМС при завода-комсомолската организация при поделението.

Накрая комсомолците от За вода изнесоха поздравителен концерт.

Н. Недев

СТЕФАН АЛЕКСАНДРОВ НИКОЛОВ

гар, журналист-комунист, човек.

Ние няма да го срещнем повече между нас. Това е тежка загуба, но той остава завинаги жив при нас. Винаги добър, винаги готов да помогне, да утеша, да стопли сърцето и на сътрудника, и на редакционния работник — такъв остава той в сърцата ни. Затова скърбим, затова боли скъпата загуба и ранната му смърт.

Другарят Стефан Александров Николов е роден на 15 юли 1923 година в с. Палици, Бебровска община. Първоначалното си образование е получил в родното си село, а гимназиално — в Елена и Сливен. След 9 септември 1944 година участва в Отечествена война като взводен командир и е тежко ранен в боевете край Драва. След оздравяването му през 1947 година става кмет в с. Палици, а от 1949 година е избран за председател на съвета и народен съветник в Околийския народен съвет — гр. Елена. Работил е в Околийския комитет на БКП в гр. Елена. В редакцията на вестник „Борба“ е от март 1954 година. Награден е с медал за участие в Отечествена война и с орден „Кирил и Методий“ — III степен.

Почина на 19. IV. 1967 г. Стефан Александров — председател на журналистическото дружество във Велико Търново, член на редколлегията на вестник „Борба“, завеждащ от дел „Партиен живот и пропаганда“, дългогодишен секретар на партийната организация.

Престана да бие едно сърце, препълнено с общ към Партията, към човека, което беше пулс, антена на времето.

Пресъхна един глас, един поток...

Остана примерът му на верен воин на Партията, на сърдечен, внимателен другар.

Поклон пред светлата му памет!

От колектива на редакцията на в. „Борба“, първичната партийна организация на БКП, профгрупата при редакцията на в. „Борба“ и журналистическото дружество — Велико Търново.

Вчера бе извършено погребението на другаря Александър. С журналист-комунист, с човека и гражданина, отдал живота си в името на делото на трудещите се, дойдох да се простят стотици негови другари — колеги му от в. „Борба“, в. „Балкански знаме“, Габрово и „Дунавско дело“ — Свищов, работници от Окръжния и Градския комитет на БКП, от културните институти, профсъюзите. Точно в 13.30 часа на почетна стража застава член на БКП, на Окръжния комитет на БКП, началото е първия секретар др. Йордан Костов.

Денчо Купаров, член на Съюза на българските журналисти, и Иван Колев, гл. редактор на в. „Борба“, очертаха кратки, но изпълнен с хубави дела живот на другаря Стефан Александров.

Поднесена бяха много венци.

Велико Търново (днемно и вечерно) — „Гимназист“.

Във вторник в салона на ТЕАТРА ШЕ ГОСТУВА КОЛЕКТИВЪТ НА МЛАДЕЖКИЯ ТЕАТЪР ОТ СКОПИЕ, КОЙТО ШЕ ПРЕДСТАВИ „ПОКОНИК“ ОТ БР. НУШИЧ. В сряда театърът ни ще гостува в Павликени с „Гимназист“ (днемно и вечерно) и в четвъртък в Дебелец ще представи „Рози за доктор Шомов“, а в Селвие „Гимназист“ (днемно и вечерно). В петък театърът ще гостува в Горна Орховица с „Гимназист“ (днемно и вечерно).

ДЕЖУРНИ АПТЕКИ
Дневна дежурна аптека във Велико Търново през следващата седмица ще бъде аптека № 1, на пл. „Велчова завета“ (срещу „Балкантурист“). Нощното дежурство ще се изпълнява от новата нощна аптека — ул. „Васил Левски“ № 33, телефон 39-70.

ФУТБОЛ
СЕВЕРНА „Б“ РГ
Етър — Чарлафон-Орловец, Септември — Локомотив (ГО), Светка-вина — Спартак (Пл), Бенковски — Чавдар, Спартак (Койн), Локомотив (Мз), Волон — Миньор, Локомотив (Пл) — Кърпачев, Доростол — Ст. Костов, Септемврийска слава — Спартак (Вн). Академик — почива.

ЗОНА „ЯНТРА“
Автостроител (Шн) — Едиле (Ц, бр), Раковски (Сеп) — ВФСИ (Св), А. Кичев (Тр) — ДЗЗ (ГО), Левски (Ляс) — Септември (Пол), Локомотив (Др) — Левски (См), Г. Генева (Габ) — Б. Спиров (Пл), Червено знаме (Пав) — К. Тодоров (Ил), Ботев (Н. паз) — Черноморец (Г. Абл).
ЮНОШЕСКА ЗОНА „ЯНТРА“
Етър — Локомотив (Др), Чарлафон-Орловец (Габ) — Левски (Ляс), Ст. Костов (Пол) — Светкавина (Тш), А. Кичев (Тр) — Червено знаме (Пав), Локомотив (ГО) — Академик (Св).

ТЕАТЪР
Драматичният театър „Константин Кисимов“ ще представи днес в окръжния ни град (днемно и вечерно) българската пиеса „Рози за доктор Шомов“ от др. Асеню, а в Драматичния театър — новата си постановка — пиесата „Гимназист“ от К. Тренев (също днемно и вечерно).

В неделя театърът ще представи в Ресен „Рози за доктор Шомов“, а във

На седемнадесетия етаж

Сроителите от водопрводната бригада на Марин Драгив всяка сутрин посрещат пролетния ден от седемнадесетия етаж на новостройния се хотел на ГНС във Велико Търново. Членовете на бригадата — Марин Йовчев, „Най-добър в професията“, Атанас Йорданов — носител на „Народен орден на труда“ — сребърен, и двамата комунисти, комсомолецът Галилей Христов — ударник, другият ударник Неделчо Драганов заедно с Драглия Драганов и бригадирът, са дали обещание в чест на Първи май да приключат своите работи два дена преди срока.

Тази немноголюдна бригада, която се бори за завоюване на високото звание „Бригада за комунистически труд“, изпрати първото три месечие с 140 на сто изпълнени трудови норми. И сега отново в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа

революция и 25-годишнината на Девети септември работи упорито и с жар, за да затвърди и увеличи трудовите си успехи. Затова всички са уверени, че ще изпълнят по работнически дадената си дума. Често бай Неделчо казва: „Не е лесно да се изкачат по няколко пъти на ден 306 стъпала или се демна десет етаж“. Действително това не е лека работа, особено когато се носят материали и инструменти. Но и това няма да спре строителите от водопрводната бригада.

Три години Марин Драгив е вече бригадир на тези строители. Три години всички работи са предавали сръчно и с високо качество. Няма да се посрамят и сега — в навечерието на Международния ден на труда и работническата солидарност — Първи май.

Ив. РАЧЕВА

Арматуристите Писиф Антонов и Недрет Кезимов подготвят чашките за РМЗ на новостройния се Химкомбинат в Свищов.

ЕЖЕГОДНОТО увеличаване на производството на ТКЗС в окръга се обуславя от правилната организация на труда, внедряването на нови сортове, ефективното използване на основните фондове, както и други мероприятия и най-вече на пълното използване на техниката при прилагане на комплексната механизация при отглежданата механизация. През последните години особено внимание се отделя на въпроса за повишаване степента на механизация при отглеждането на култури при отглеждането на култури. За успешно по решаване стопанствата разполагат с добра техническа възможност. Средно за окръга на 1000 дка обработваема земя се падат по 1,7 условия трактора.

Значително е увеличението на тракторите, приравнени към 15 к. с., които от 1468 през 1960 г. само за шест години станали 2788. Средното им натоварване обаче изразено в дари мека оран, е намалено. За 1966 г. то е 5332 дмо на един трактор, докато за 1965 е било 6048. Това намаление на сред

ПРЕД ПЛЕНУМА НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП ПО ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

ното натоварване не бива да се оправдава с увеличаване броя на машините. Причината се крие главно в непълноценното им използване.

Най-добро натоварване на тракторите през 1966 г. са постигнали стопанствата в Павликени — 6743 дмо, Страхилово — 6576, Полски Сеновец — 6496 и др. Най-ниско е натоварването в ТКЗС — Драгановарването в ТКЗС — Драгановарването — 3537, Камен — 4039, Лясковец — 4485 и пр. С какъв например теренните условия на стопанството в Бяла черква са по-добри от тия в Драгановарването, Лясковец, за да се постигне натоварване на условен трактор 5227 декара мека оран. Подобни различия има дори и в съставни села, отделните стопанства. В ТКЗС — Камен на

пример на един физически декара обработваема земя в Лозен се падат 6,99 дмо, в Палисий — 5,90. Тия селища са с по-добри теренни условия за различните механизирани обработки от Нова Върбовка, където обработките достигат 10,03 дмо. Виноград — 8, при по-лоши теренни условия.

Посочените примери и данни показват, че най-важното условие за пълното използване и натоварване на наличните трактори е формата на организацията на производствените единици. В стопанства, където са изградени бригади и звена за комплексна механизация, натоварването на един условен трактор е над средното за окръга — ТКЗС — Ресен — 5980 дмо, Обединение — 5839, Страхилово — 6576. Това показва и друго. За пълното използване на наличната селскостопанска техника трябва уско-

рено да се разширява и прилага комплексната механизация и комплектуването на тракторите с необходимите навесни и приклучки машини за затваряне на кълба на механизирания отглеждане на селскостопанските култури.

Наред с пълното натоварване на тракторите стои и въпросът

за тренокомбайни, с помощта на които се разширява и прилага комплексната механизация и комплектуването на тракторите с необходимите навесни и приклучки машини за затваряне на кълба на механизирания отглеждане на селскостопанските култури.

Една от културите, която погълща най-много труд при отглеждането ѝ, е захарното цвекло. В основните стопанства, произведители на захарно цвекло, вече е въведен комплект от машини за механизирания отглеждане. Доставянето на редеятелите 2СТСН-6А, за точ на сеитба на захарно цвекло, значително облекчи труда на кооператорите за прореджането. Използването на цвеклоподемниците и цвеклокомбайните за изваждането на кореноплодите почти решиха въпроса за механизирания му прибиране. Мина

лата година в окръга бе извадено механизирания захарно цвекло от 55 074 дка, което се равнява на 81 на сто от общо засятата площ. С наличните 30 цвеклокомбайни беше прибирано цвеклото от 7406 дка. Това е далеч под възможностите на тази техника.

Разходът на труд за 1 дка захарно цвекло, прибран с цвеклокомбайни С-25, е 3,46 човеко-часа, докато с цвеклоподемника е 27,4 човеко-часа. За всички резултати от по-широко прилагане и по-пълното използване на механизацията го взор примерът на стопанството в Морава. През периода 1960—1963 г. общата продукция от 1 декара цвекло е възлизала на 72, а миналата година тя вече е 147 лева. През 1963 г. преди да бъде внедрена новата технология на отглеждане на захарното цвекло, 100 кг продукция е струвала 2,20 лв., а през

1966 г. — 1,04 лева.

Натоварването и използването на наличната селскостопанска техника зависи изключително много от подготовката и квалификацията на механизаторските кадри. Очевидно на този етап на развитието на механизацията ще възникне въпросът и за тясната специализация на механизаторите към отделна или група култури, с еднаква технология на отглеждане и специализация към комплекса от машини за механизирания отглеждане на културите. От тук изниква и нуждата за активно повишаване квалификацията на механизаторите.

Поставянето на селскостопанското производство на промишлена основа и повишаване производствено-техническата на труда, изисква преди всичко от механизаторите да овладееят до съвършенство комплекса от машини, с които отглеждат дадени култури.

Неялко ПЕЕВ
от управлението „Земеделски“
в „БОРБА“
Стр. 3, бр. 49, 22, IV, 1967 г.

